

Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson

S

1. Jeg kø - rer frem gen-nem Straa - le - fryd i Søn - dags - Stil - hed med
 2. Jeg har det her - lig - ste Rej - se - føl - ge, skønt det sig stund - om mon
 3. Mig føl - ger en med en Sjæl saa stor, for mig hun of - re - de
 4. Se, der - i er jeg af Sneg - le - ar - ten, at Hu - set bæ - rer jeg

A

4

S

Klok - ke - lyd. A l t løf - ter So - len, fra Myg til Sæ - den, som
 li - stig døl - ge; men naar du saa mig saa søn - dags - glad, var
 alt paa Jord; Ja hun, som lo, naar min Baad blev kræn - get, og
 med paa Far - ten, og den, som tror, det er tung - vindt Bør, han

A

7

S

var den sel - ve Al - kær - lig - he - den. Og Folk for - bi mig til
 det, for - di at vi fle - re sad, og naar du hør - te mig
 blev ej bleg un - der U - vejrs - hæn - get; ja hun, i - mel - lem hvis
 skul - de vi - de, hvor godt det gør at kry - be ind un - der

A

10

S

Kir - ke kø - re, snart sti - ger Sal - men for aab - ne Dø - re.
 dæm - pet syn - ge, de sad i To - nen, som i en Gyn - ge.
 hvi - de Ar - me jeg kend - te Li - vets og Tro - ens Var - me. } Godt
 Ta - get at - ter, hvor hun staar lys mel - lem Bar - ne - lat - ter.

A

13

S

Mod, du hil - ste paa fler end mig, skønt du i Skyn - din - gen saa det ej.

A

1

S

5. Ej maa - ler Tan - kens, ej Dig - tets Søn saa høj en Hvæl - ving, saa
 6. Hvo ej har Kær - lig - hed i det smaa, han kan ej Mæng - dens, ej
 7. Har først du byg - get dig selv et Fæ - ste, saa tit du frel - ser end -
 8. Et en - kelt Hjem bar saa tit et Land, naar ud det send - te dets

A

4

S

dyb en Brønd som fra den him - mel - ske Kær - lig - hed til
 Min - dets faa; hvo ej kan byg - ge sit e - get Hus, hvad
 og din Næ - ste; skønt Bør - ne - hæn - ders og Kvin - de - værk, det
 Frel - ser - mand, og man - ge tu - sind af Hjem det var, som

A

7

S der, den spej - ler i Vug - gen ned. Ej Sjæ - len ly - ser, ej
 stort, han byg - ger, gaar og i Grus. Med Sej - fra Mo - skva til
 Fæ - ste hol - der din Sjæl saa stærk, at den gaar hel gen-nem
 Lan - det frelst i - fra Sla - get bar; og det, som bæ - rer det

A

10

S Hjer - tet dug - ger, som naar dit Barn un - der Bøn du vug - ger.
 Kar - ta - ge - na, han dør dog en - som paa Sankt He - le - na.
 Kamp og Fa - re og gi - ver Mod til den stør - ste Ska - re. } Godt
 gen - nem Fre - den, er Hjem - mets Puls - slag i Tra - vel - he - den.

A

13

S Mod, du hil - ste paa fler end mig, skønt du i Skyn - din-gen saa det ej.

A

1

S 9. Trods alt det fi - ne i frem - med Duft, helt ren a - le - ne er
 10. Godt Mod, du Van - drer paa Kir - ke - vej, du ber for di - ne, for

A

4

S Hjem - mets Luft; der mø - der ba - re det bar - ne - san - de, og
 mi - ne jeg; thi Bøn - nen bæ - rer et Styk - ke frem paa

A

7

S Syn - den kys - ses i - fra din Pan - de; til Hjem - met hist staar der
 Ve - jen mel - lem de tven - de Hjem. I bø - jer ind, jeg maa

A

10

S

aab - ne Dø - re, thi der - fra kom det, og did det fø - re! } Godt

vid - re kø - re, mens Sal - men føl - ger fra aab - ne Dø - re. }

A

13

S

Mod, du hil - ste paa fler end mig, skønt du i Skyn - din-gen saa det ej.

A